

Sosyalizmin sesinin
bugünkünden daha gür
çıkması, bağımsızlık demokrasi
mücadelesinin sağlam
bir temele oturtulması için
hep birlikte görev başına!

YARIN BUGÜNDEN KURULUR

Merkez Yönetim Kurulumuz 9/10/11 Nisan günleri, seçimle ilgili çeşitli konuları görüşmek üzere Genel Merkezde toplanmıştır. Toplantıdan sonra aşağıdaki bildiri yayınlamıştır :

Önümüzdeki seçimlerde sekiz yıllık aradan sonra ilk kez işçi sınıfımız ve emekçi halk kitleleri doğrudan yer almakta, Türkiye İşçi Partisi seçimlere katılmaktadır. Böylece 1977 Haziran seçimleri, farklı tutum ve görüntüde olsa da hepsi birer burjuva partisi olan partilerin kendi aralarındaki yarış olmanın çıkmakta, işçi sınıfımız ve mütefik emekçi halk kitleleriyle burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesinin bir alan olmaktadır. İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi'nin seçimlere katılmasıyla, yurt sorunları kapitalist sistemle sınırlı olarak tartışılmaktan kurtulmakta, kapitalizmin karşısına bütün gerçekliğiyle sosyalizm dikilmektedir. Türkiye İşçi Partisi'nin seçimlere katılmasıyla sosyalizm mücadelesinin olduğu gibi bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin de kararlı, tutarlı öncüsü olan işçi sınıfımız sesini doğrudan ve çok daha gür bir biçimde duyurmaktadır.

Türkiye İşçi Partisi bu seçimlere katılmaktadır. Böylece işçi ve emekçilerin gerçek çıkarlarının parlamento içinde de savunulabilmesinin, sosyalizmin sesinin bu kürsüden de yükseltilmesinin yolları açılmaktadır.

Bugüne ulaşmak kolay olmadı. Binlerce işçi ve emekçi üyemizin disiplinli, fedakar çalışmaları, büyük güçlüklerle, baskılara göğüs gererek yürüttüğü çetin ve kararlı mücadelesinin sonucudur bu. İl ve ilçe yöneticilerimiz saldırılara uğradı, tutuklandı, işkence gördüler. Kimi üyelerimizin canlarına kastedildi; yaralananlarımız, ölenlerimiz oldu. Ama Türkiye İşçi Partisi, köklü bir

geçmişin günümüzde sürdürücüsü olan politik bir güç olarak temsil ettiği işçi sınıfı ve emekçi halk yığınlarından aldığı kuvvetle burjuvazinin bütün engellerini boşa çıkartmasını bildi; seçimlere katılma olanakını elde etti. İşçi sınıfı partisinin yokluğuyla sekiz yıldır devam eden boşluk bu seçimlerde artık doldurulmuştur; Türkiye İşçi Partisi seçimlere katılmaktadır.

Çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş çağıdır. Türkiye İşçi Partisi, bu seçimlerde, yaşayan bir gerçeklik olan sosyalizmin bayrağını daha da yükseltecektir. Türkiye'nin bu genel akışın dışında bırakılmayacağını bıkmadan, yılmadan anlatacak, gerçek ve tam kuruluş olan sosyalizme doğru işçi ve emekçi sınıfların örgütlenmesini geliştirip güçlendirecektir.

Faşizme ve emperyalizme karşı mücadelede kararlılığın ve tutarlılığın örneği sosyalistlerdir. Türkiye İşçi Partisi 1977 Haziran seçimlerinde bu gerçeği göstermeye devam edecek, demokrasi ve bağımsızlık yolunda atılması gerekli adımların en geniş kitlelerce benimsenmesini sağlayacaktır.

Milliyetçi Cephe içinde toplanmış olan en gerici burjuva partileri karşısındaki geniş yığınasal güçlerin birlik ve dayanışmasının temelleri önümüzdeki seçimlerde Türkiye İşçi Partisi eliyle güçlendirilecektir.

Türkiye İşçi Partisi seçimlere katılmaktadır. Böylece istensin istenmesin seçimler yalanlar ve boş hayaller etrafında değil, temel yurt ve dünya sorunları etrafında mücadele edilen bir dönem olacaktır. Türkiye İşçi Partisi seçimlerden beklenebilecek en olumlu sonucun geçici bir ferahlamadan ibaret kalmamasına çalışacaktır.

Türkiye İşçi Partisi faşist baskı ve terörün, ırkçı şoven uygulamaların,

gençlerimize, ülkemizin yarımına yöneltilen saldırı ve cinayetlerin, özünde emperyalizmin ve büyük burjuvazinin bir saldırısı olduğunu, işçi sınıfı ve emekçi halkın gerçek kurtuluşunun ancak sosyalizmde olduğunu gösterecek; bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda yeni mevziler kazanacaktır.

Türkiye İşçi Partisi 1977 seçimleri sonucunda kitlelerin mücadelesinin parlamento içinde de sürdürülmesinin ve bu mücadelelerin parlamento dışı kitle mücadelesi ile bütünleşmesinin yeni ve çok daha başarılı örneklerini verecektir. Böylece politik mücadelede sayıların yanında, niteliğin önemli bir kez daha gözler önüne serilecektir. Emperyalizmin ve büyük, tekeli burjuvazinin demokrasiye düşman girişimlerine set çekmekte daha etkin bir güç olunacaktır.

Unutmayalım; emekçi yığınların, yoksul köylülerin, memurların, öğretmenlerin, teknik elemanların, esnaf ve zanaatkarların, tüm çalışanların, ilerici gençliğin, tüm demokrat ve yurtseverlerin öncü gücü işçi sınıfıdır. Kendisini ve kendisiyle birlikte bütün ezilen, sömürülen yığınları da kurtaracak olan güç işçi sınıfıdır. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi'ni seçimlerde daha büyük başarılarla ulaştırmak için bu başarıların, kurtuluş yolunda hepimizin de başarısı olacağını bilerek güçlerimizi birleştirelim!

Sosyalizmin sesinin bugünkünden daha gür çıkması, bağımsızlık, demokrasi mücadelesinin sağlam bir temele oturtulması için hep birlikte görev başına!

Yarın bugünden kurulur.

ÖRGÜT HABERLERİ

Üsküdar ilçesine yapılan saldırılar partilleri yıldırıyor

İstanbul İl örgütümze bağlı Üsküdar ilçemiz kuruluşunda buyana, çevredeki faşist ve gerici güçlerin sürekli saldırı ve terfilerine hedef olmuştur. Son aylarda yoğunlaşan bu girişimler giderek gelişmiş ve peçitilmiş haftalarda silahlı saldırıya dönüşmüş ve Mustafa Ko-

ca adlı arkadaşımız ağır yaralanmıştı. Üsküdar ilçesine ilk saldırı, 15 - 16 Ocak gecesi yapılmış ve kapısı kırılıp içeri giren saldırırganlar, eşyaları alt - üst etmiş, ağıfları yırtmış ve duvarlara kendi faşist sloganlarını yazmışlardır. Bunun ardından, 18 - 19 Mart gecesi ilçe lokalesi ikinci kez saldırıya ve bu kez Lokaleside tüm eşyalar, ağıflar yakıldı, yangın etkişiyile camlar kırıldı, binlerce lira-lık zarar meydana geldi. Üsküdar İlçe Örgütümüz, saldırılar karşısında gerilemedi. Gücünü işçi ve emekçi sınıflardan almamız bilinci içerisinde, bu saldırıya ve yıldırma operasyonlarını çevre halkına duyurmak, faşist saldırırganları teşhir etmek için bir bildiri yayınladı. Üsküdar ilçemizin yayınlaması olduğu bu bildiri dağıtılırken, üçüncü saldırı, bu kez silahlı saldırı biçiminde meydana geldi. Kalabalık bir saatte, işlek bir meydana, faşistler gözlerini kırpmadan ve perva-

sızca bildiri dağıtan partillere ateş açtılar. Akademi öğrencileri, Mustafa Koca adlı Partili arkadaşımız ağır yaralandı. Ateş kesilir kesilmez, Emniyet görevlileri ortaya çıktılar, saldırırganları ellerini kollarını sallayarak uzaklaştırken, Partilliler emniyet görevlilerince çembere alındılar. Üzerlerine doğrultulan silahlar altında arandılar. Ağır yaralı ve kan kaybeden Mustafa arkadaşımız da arandı. Ve Partili arkadaşlarımız Emniyete götürüldüler. Faşist saldırırganların bu türden neden aldıkları, bu olayla bir kez daha ispatlandı. Mustafa Koca arkadaşımız, yapılan emniyet sonucu dağılıp kaybettiler. Faşist saldırırganların siktıkları kurşun, bu zamana kadar çıkarılmadı. Halen hastahaneinde olan arkadaşımızın durumu iyile gitmektedir. Burjuvazinin maşası faşist saldırırgan Türkiye İşçi Partillerini geriletmeye, yıldırma çalışıyorlar. Bunu hiç bir yerde bastıramayacaklar. Çünkü, «kitlelerin örgütü mücadelesini ölüm bile durduramaz».

MC iktidarı hakkettiği cevabı işçi ve emekçi kitlelerden alacaktır

Üsküdar'da bildiri dağıtan partillere ateş açılması ve bir arkadaşımızın yaralanması üzerine İstanbul İl Örgütü 7 Nisan 1977'de aşağıdaki bildiriyi yayınladı :

«Türkiye İşçi Partisi Üsküdar İlçe Örgütümüzü kısa süre içinde üst ötle saldırılara uğramış, kundaçlanarak yakılmak istenmiştir. Bu saldırıların nedenlerini açıklayan ve Partimizin saldırılarına sindirilemeyeceğini belirten bir bildiri Üsküdar İlçe Örgütümüz tarafından basılarak, dın dağıtıldı. Bu bildiri dağıtım sırasında, Üsküdar Çarşısında barikat kurup bir güruh Partilliler üzerine yayım ateş açtı. Yayım ateşine tutulan parti üyelerimizden Mustafa Koca kolundan ve karın boşluğundan ağır yaralanarak hastahaneine kaldırıldı. Numune Hastahanesinde henüz ameliyata alınamayan Mustafa Koca'nın hayatı durumu endişe verici.

«Yayım ateşi açıldığı ve Mustafa Koca'nın vurulduğu anda Parti üyelerinin etrafı 40/50 kadar polis ve güvenlik görevlisi ile çevrilerke gözaltına alındılar. Saldırırganlar da, ellerini kollarını sallayarak uzaklaştırıldı. Saldırırganlar bir süre sonra tekrar Üsküdar Çarşısında toplantılara ve etrafa ateş ettiler. Kendilerine hiç bir şekilde müdahale edilmediği gibi, daha sonra da yakalanan olmalı.

«Kısacası dün Üsküdar'da saldırırganlar ve MC iktidarı eleyleydi. MC iktidarı bir kez daha suç üstü yakalandı.

«Partimiz MC iktidarında can ve konut güvenliğinin sağlanamayacağına çok önce açıklanmıştı. Bu dün, Üsküdar'da bir kez daha görüldü.

«MC iktidarı saldırılar ve cinayetlerin yaratıcısı bir ortamda seçimlerden kâr çıkabilecek hesabında. Demokratik güçleri, işçi ve emekçi sınıfları sindirebileceği hesaplandı. Oysa aldanıyor. Hiç bir saldırı ve kanunsuzluk Türkiye İşçi Partilleri yıldıramayacak, işçi ve emekçi sınıfların bağımızlık, demokras ve sosyalizm mücadelesini durduramayacaktır.

«MC iktidarı ve partileri her ne yaparsa yapsınlar, hakettikleri cevabı önmüzdeki seçimlerde İstanbullu işçi ve emekçi kitlelerden bir kez daha alacaktır.»

İŞÇİLER, EMEKÇİLER
Ülkemiz can ve konut güvenliğinin kalmadığı, hergün birkaç politik cinayetin işlendiği bir ülke haline getirilmiştir. İşçilere, öğrencilere karşı silahlı saldırılar düzenleniyor, cinayetler işleniyor, parti ve sendika lokallerine baskınlar yapıyor. Seçimlerin yaklaştığı şu günlerde, bu tür eylemlere daha da hız verilmiştir. MC iktidarı ve onun sınıfsal dayanağı tekeli burjuvaziden güç alan faşist ceterler, kanlı terör eylemleriyle faşist turmanşa hız verirken, bu arada parti binalarını basmayı, tahrip etmeyi de ihmal etmiyor. kundaçlıktan medet umuyorlar. Bu ceterler peçitilmiş ay işinde ikinci kez, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ ÜSKÜDAR İLÇE BİNASINA SALDIRILAR. Binayı ateşe vermek istediler. İsteklerine ulaşan, yangın çıkarabilselerdi binanın yönetindeki işçi ve emekçilerin barındığı abşap evler de yangın tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktı. **ÜSKÜDARLI EMEKÇİLER!** Aslında bu saldırılar, MC iktidara geldikten buyana üç elmadığı gibi, MC iktidarında kaldıkça da son bulmuştur. Egemen sınıf burjuvazinin çıkarları bunu gerektirmektedir. Çünkü, burjuvazinin ekonomik ve politik egemenliğinin pekiştirilip sürdürülmesi bu politikaya bağlıdır. Amaç, her ne pahasına olursa olsun, başta işçi sınıfının politik, ekonomik ve ideolojik mücadelesi olmak üzere, tüm demokratik güçlerin, toplumsal muhalefetin baskı altına alınması, etkisizleştirilmesi ve sindirilmesidir. Ama, her türlü baskı ve saldırılara rağmen, başta işçi sınıfı ve tüm demokratik güçlerin mücadelesi sindirilemiyor, tam tersine gelişip güçleniyor. **İŞÇİLER, EMEKÇİLER!** Şu yaşadığımız günlerin sorumsuz MC iktidarı ve onun sınıfsal dayanağı tekeli burjuvaziden güç alarak saldırırganlarına her gün yeni örnekler eklenen bu halk düşmanlarının hiç birer yarırdamak istedikleri, yaklaşan seçimler de gözünü almışında açık ortadadır. MC iktidarında kaldığı sürece, ne can ne de konut güvenliği sağlanamayacaktır. Seçimlerin yaklaşması MC'nin iktidarında uzaklaşması daha da günce ve ivedi hedef haline getirmektedir. MC iktidarında yapılacak seçimlerde ne can, ne de seçim güvenliği olur. • Seçimlerden önce MC iktidarında düşürülmelidir. • AP'siz ve MHP'siz bir seçim hükümeti kurulmalıdır. Tüm demokratik güçler emperyalizme ve faşizme karşı en geniş eylem birliğine çağılmalıdır. **SELAM DÜNYANIN VE TÜRKİYE'NİN AYDINLIK GELECEĞİNE.** TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ ÜSKÜDAR İLÇE ÖRGÜTÜ

Genişletilmiş İlçe Temsilcileri Toplantıları Yapıldı

2 No.lu Seçim Genelgesi'nde açıklanan ve Çark Başak'ın geçen sayısında da duyurduğumuz «Genişletilmiş İlçe Temsilcileri Toplantıları» 2-3 Nisan tarihlerinde yapıldı. Bir kısmına komşu İl ve İlçe Örgütlerinin temsilcilerinin de katıldıkları bu toplantılar 18 İl Merkezinde aynı zamanda yapıldılar. Görevli Merkez Yönetim Kurulu üyelerinin başkanlığında yapılan bu toplantılarda, gündem uyarınca sırasıyla Partimizin 1. Büyük Kongre kararları ve bunların ilçe uygulama sonuçları, önmüzdeki seçimlerle ilgili olarak Parti tutumunun açıklanması ve bu alanlarda doğabilecek soruların cevaplanması gibi konular ele alındı. Yerel yönetim kurullarının 2. No.lu Seçim Genelgesi'nde soruların sorulara verdikleri cevaplarını da görevli MYK üyelerince toplandıği bu genişletilmiş toplantılar, Partimizin seçimlere hazır-
Bursa İl Merkezindeki İlçe Temsilcileri toplantısı.

Bursa İl Merkezindeki İlçe Temsilcileri toplantısı.

SEÇİM GENELGESİ No.4

Bütün İl ve İlçe başkanlıklarına:

Yüksek Seçim Kurulu'nun 10 Nisan 1977 gün ve 327 sayılı kararında :

1. Sandık seçmen listelerinin 27 Nisan Çarşamba günü akşığı çıkarılıp 3 Mayıs Salı günü saat 17.00'ye kadar akşıda kalacağı belirtilmiştir.
2. Aynı karar uyarınca sandık seçmen listelerinin daimi seçmen kütüklerine uygulanacağı bakımından listelerin eski müddetli listelere ve kopyelerde en geç 5 Mayıs Perşembe günü saat 17.00'ye kadar İlçe seçim kurulu başkanlığına ulaştırılması gerekmektedir. (Örneğin daimi seçmen kütüğünde yazılı bir seçmen sandık seçmen listesine adını bulamaz veya kimliğini ispat edemeyecek kadar değişik biçimde yazıldığını görürse derhal itiraz ederek düzeltirmesi gerekir.)
3. Gene aynı kararla 9 Mayıs Pazartesi günü sandık seçmen listelerinin kesinleşeceği.
4. 10 Mayıs Salı'dan başlayarak «seçmen kartları»nın yazım işine başlanacağı ve kartların dağıtımında en geç 1 Haziran Çarşamba gününe kadar seçmenlerin ellerine geçecek biçimde yapılması gerekmektedir.

Bu durumda :

A. Yukarıda belirtilen tarihler arasında akşıda kalacak sandık seçmen

listelerini seçmen üye ve aday üyelerimiz ve onlarla birlikte Parti'ye oy verebilecek bütün seçmenlerin mutlaka kontrol etmesi gerektiği konusunda kendilerini uyarırız. B. Gereğinde itiraz etmelerini sağlaviniz ve bu konuda onlara yardımcı olunuz. C. Belediye hudutları içindeki seçmenlere idadi taahhütlü posta ile, köylerde ise elden dağıtılacak olan seçmen kartlarını 1 Haziran'a kadar ellerine geçmesini halinde mutlaka İlçe seçim kurulları başkanlıklarına başvurarak seçmen kartlarını edimelerini sağlaviniz. Başarı dileklerimizle.

Nihat Sargın
Genel Sekreter

Güney Afrika'da Ulusal Kurtuluş Mücadeleleri ve Sosyalist Perspektif

«Baştaraf sayfa 12'de muayunun gözleri önünde nasıl ayaklar altına aldığını bir kez daha açıkça ortaya koymaktadı.

Güney Afrika'daki son gelişmeler sık yünden değerlendirilmelidir. Bir yandan dünya devrimi sürecinin gelişimini sürdürmesi, öte yandan da emperyalizmin bunalımını giderek daha belirgin bir hal almış.

Dünyanın dört bir köşesinde olduğu gibi Afrika'da da yerli halklar sömürgeçliğe birer iktidar baskaldırırken egemen sınıflar

«yeni sömürgeçlik» olgusunu tezgahlamaya başladılar. Yeni sömürgeç propaganda kurtuluş mücadelesi veren halklar arasında ulusal bağımsızlığı elde edilemeyecek sömürgeçlikten kurtulma sürecinin sona ereceği düğünselini yaymaya çalıştı. Aynı propaganda toplumsal ve ekonomik kurtuluşun uluslararası tükelleri kapılarak alınmasıyla gerçekleşeceğini söylüyor, cahillik, sefalet ve sonu gelmeyen hastalıkların sıcak ülkelerin değişme kaderi olduğundan dem vuruyordu. Eski sömürgeçler üzerindeki doprudan denetimlerini yitiren yayılmacı güçler kendi çıkarlarını gözeterek kulu hükümetler aracılığıyla dünyanın hammaddesi bakımından çok zengin olan bu bölgelerinde egemenliklerini sürdürmeye çalışıyorlardı. Ancak son olarak, Angola'da geçen yıl upradıkları yerel ilçe Afrika'daki ilerici devletlerin durumu güçlendiriyor, emperyalizmin bir bütün olarak güney Afrika'dan ve giderek tüm ki-

her işyerinde bir çalışma ekibi, her köyde bir çalışma ekibi

Sosyalist Hareket, Seçimler ve Parlamento

Kapitalist toplumlarda, işçi sınıfı partilerinin seçimler ve parlamento karşısındaki tavırları, bundan önceki koşullarda ve nasıl yararlanılabileceği, üzerinde en çok durulan, tartışılan konular arasındadır.

Seçimler ve parlamento, işçi sınıfı hareketine yabancı akılların, sağ ve sol saptamalarının en çok çarpıtması uğratıldığı, sorunun özünü kavrayamadıkları konularındadır. Bugün Türkiye'de de Türkiye İşçi Partisi'nin seçimlere girme hakkını elde etmesi üzerinde çeşitli 'yorum-lar yapılmaktadır. İşçi sınıfı hareketinin ve onun örgütünün dışında ve karşısında yer alan bu tür 'yorum- ve değerlendirmeler, hareket noktalarında belirli bir iyiniyet taşıyabilir, son tabiihede nesnel olarak burjuvazinin değirmenine su taşımakta, işçi sınıfı hareketinin elindeki güçü bir silahtı ş ya da da gerekçe ile etkisiz bırakmayı amaçlamaktadır.

SEÇİMLER VE PARLAMENTO ETKİN BİR EYLEM BİÇİMİDİR

İşçi sınıfı hareketi, demokrasî ve sosyalizm mücadelesinde, bu mücadelelerin çeşitli aşamalarında, çeşitli mücadele araçlarına sahiptir. İşçi sınıfı hareketinin bu silahları fiilen kullanması, bir eylemdir. Bildiri dağıtım, afişleme, toplantı, miting, yürüyüş, grev, ve genel grev nasîl birer eylem-se, seçimlere katılmak ve mümkün olursa parlamentoya yer almak da etkin ve önemli bir eylemdir. Yani, 'eylem- sözcüğünün yaratabileceği ve Türkiye'de küçük burjuva kesimlere yarattığı şartlanmaların artarak eylemi, işçi sınıfı hareketinin belirli bir amaçla yönelik filli güç serferbilgisi olarak tanımlanabilir.

Ö halde diğer eylem biçimleri için geçerli olan bütün ölçütler, belirli eylem biçimlerinin etkin biçimde kullanılmasına zamanlamasına, eylem biçimlerinde açık noktası kaydırılmaları, seçimler ve parlamento için de geçerlidir. İşçi sınıfı hareketi, seçimlerden ve parlamentodan yararlanmayı bir ilke olarak kabul etmekle birlikte, somut koşullar dışında bu eylem biçimlerini kullanmamı erterebilir. Belirliyle olan, değişik-niz gibi, içinde bulunulmuş aşama ile ulaşılmaması gereken hedef arasındaki ilişkileri verimli somut koşullarda doğru olarak kurabilmektedir. Bu ilişkinin doğru olarak kurulması, hangi eylem biçiminin hangi dönem için geçerli olup olmadığı konusunda verilecek kararın temelini oluşturur.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİN PARLAMENTO DENİYİ

Bugün seçimlere katılma hakkına elde etmiş bulunan Türkiye İşçi Partisi'nin 1971 öncesi parlamento deneyimi, sosyalist hareketin bu eylem biçimini kullanma ölçütleri-ne ışık tutacak gerekli malzemeyi oluşturur.

meçim ve parlamento deneyimi, bu eylem biçiminin gücü ve etkinliği ile birlikte, yanlış ele alınış tehlikesini, kişileri yanlış yerlere sürüklemeye olanaklıdır ve çok sıkça sergilenmektedir.

Seçimler ve parlamento konusunda iki yanlış uc, Türkiye İşçi Partisi'nin 1971 öncesi deneyimi sırasında ortaya çıktı. Bununun birincisi, seçimler ve parlamento-yu 'burjuvazinin işçi sınıfı hareketini ehlileştirmek için kullandığı büyük bir 'uzak- olarak değerlendirirken, diğer uc ise sosyalist hareketin geniş bir alan kapsayıcı eylem biçimleri arasında, seçimlere ve parlamentoya olduğundan daha büyük bir ağırlık taşıyor, giderek diğer eylem biçimlerinin tümünü seçim ve parlamento eylemi içinde eritmek, diğer bütün eylem biçimlerini bur-larına tabî kılmak eğilimi taşıyor.

Görünüşteki bu farklılığa karşın, her iki uc da, son çözümlerde, işçi sınıfı hareketinin bu etkin mücadele biçimini sosyaliz-m için buradan hareketle de gerek abartarak, gerekse küçümseyerek, hareketinin e-lemlerinde mücadele aracının etkinliğini büyük ölçüde azaltıyordu.

YANLIŞ UÇLARIN ÖZÜNDE NE VAR?

Burada, çok önemli bir noktanın altını çizmekle yarar bulunuyor.

Seçimler ve parlamento konularında ortaya çıkan yanlış eğilimler ve saptamaları, bilimsel sosyalizmin temel ilkelere dayanarak, yalnızca bu alanlarda belirli yanlışlıklar olarak görmemek gerekiyor. Bir başka deyişle, bilimsel sosyalizmin temel ilkelere konusundaki saptamaları ile bu ilkelere doğru bir biçimde kavranmaması, seçimler ve parlamento konusundaki değerlendirmelere de yansımını, en somut görünüşündelerinde birine, bu konudaki tartışmalarda karıştırmıştır.

BİHLİNLENME SORUNU

Çoğu küçük burjuva çevrelerde, işçi sınıfının bilincellenmesinin tek tek aydınların uğraşlarıyla mümkün olabileceği gibi yanlış bir tutum gözlenmektedir. Oysa işçi sınıfına dışardan biling verilmemesi kaçınılmazdır. İşçi sınıfının bilincellenmesi, sermaye sınıflarına karşı kendiliğinden politik parti aracılığıyla iktidara için mücadele ile alanına çekilmesi mümkündür. (Çark Başak 5. 28 İşçi sınıfının birliği ve ileriye bencilik hareket) Açık parlamentolar düzeni, işçi sınıfının burjuvazi ve onun siyasi iktidarı olan mücadelesinde olanca ağırlığıyla bir alanına yönelmektedir. Sadece bu amaç için bile parlamentonun bir forum olarak kullanılmasını etkin ve inkar mümkün olmayan güçleri bir araçtır. Kalid iş. Parlamento, 'Burjuva İktidarı'nın politik düzen-

de de blablasyon konuşulabilir sınırlarıdır. Bilimsel, en azından önüne engeller çıkarılabilir, anlamının sağlanabilirliği bir kurumdur. (Çark Başak Sayı 28. Güç ve İlişirliği Sorunu)

İTTİFAKLAR SORUNU

Parlamento ve seçimlere ilişkin saptamaların kaynağında, ittifaklar meselesinin kavranamaması, anlaşılmasını yatmaktadır.

İşçi sınıfının 'tek başına devrim yapacağı- günlerin gelmesini bekleyenlere, işçi sınıfının öncülüğünü reddedip, onu diğer sınıfla ve tabakaların arasında eriten anlayış, seçimler ve parlamento konularında ortaya çıkan yanlış uçların temelini oluşturmaktadır. Türkiye'de, 1965 - 9 döneminde bu iki uc Türkiye İşçi Partisi hareketinin içinde ve dışında boy göstermiş, sonuç olarak işçi sınıfı hareketinin bu silahın en etkin bir biçiminde yararlanmasını önemli ölçüde engellemiştir.

İŞÇİ SINIFININ MÜTTEFLİKLERİ, SEÇİMLER VE PARLAMENTO

İttifaklar sorunu, gerçekten de, işçi sınıfının demokrasî ve sosyalizm mücadelesinde açısından son derece önemli, hayati bir sorundur.

Bu sorun, Türkiye İşçi Partisi programında şöyle ele alınmaktadır :

'İşçi sınıfı, toplumsal düzeni değiştirmek için birleşmiş ve birleşmiş güçleri kullanarak, işçi sınıfının buradan hareketle de gerek abartarak, gerekse küçümseyerek, hareketinin e-lemlerinde mücadele aracının etkinliğini büyük ölçüde azaltıyordu.

İşçi sınıfının biliniçli, öncü kesimi sayıca kendisinin çok fazla ulaşılması güç emekçi kesimleri nasîl kendi politik doğrularına çekilebileceği? İşçi sınıfı hareketi, açık parti aracılığıyla bu toplumu diğer kesimlerine, emekçi kitlelere ulaşabilmektedir. Köylülerin demokratik mücadelesinde yer almak, miting ve yürüyüş gibi eylemlerden bu geniş kesimlere ses duyurmak nasîl sosyalizmin etkinliğini artıracak birer eylem biçimi iseler, seçimler ve parlamento da işçi sınıfı hareketinin toplumu geniş kesimlerine ulaşmasında, doğru kullandığıdır.

SAPMALARIN BİRLİĞİ

Geçmişteki ve günümüzdeki saptamaların seçimler ve parlamento konularındaki değerlendirilmeleri de bu açıdan ele alınmak gerekir.

1971 öncesinde 'burjuva parlamentarizmi- ya da 'filipin demokrasisi- türünden gerekçeleri, Türkiye İşçi Partisi'nin seçimlere katılmasını, parlamentoya yer alınmasını engellerken, Özgür sınıf mücadelesinin saptamalarını, Özgür sınıf mücadelesinin hareketinin yer alması bir 'demokratik hareket, de her demokratik eylemler yerine

geliştirilerek, işçi sınıfının öncülüğü hiç söz konusu olmadığı bu 'demokratik sapmaların, anlamamlanacak ancak bundan sonra işçi sınıfının tek başına sosyalist devrim, i yapacağı, Böyle bir anlayış, henüz vakti gelmeden, işçi sınıfı hareketinin seçimleri ve parlamento kullanmasını gerektiriz tutuyor, 'revizyonizm- ve 'parlamentarizm- suçlamalarını da işin içine katıyor. Demokrasî mücadelesinin işçi sınıfının öncülüğünde ve sosyalizm eksenli çevresinde verilecek zorunluluğuna göre medici için, parlamentonun sosyalistçe kullanılması ilkesinde de yüz çeviriyor.

Ayar saptama da, özünde, işçi sınıfının toplumu diğer kesimleri içinde eritemeye, işçi sınıfının öncülüğünü reddetmeye dayalıdır. 'Nüfusun büyük bir bölümünün işçi sınıfından daha yoksul bulunması- gerekçeleriyle, işçi sınıfı öncülüğü reddediliyor, işçi sınıfının yerine toplumu diğer ve 'daha yoksul, horlanı-an kesimi geçiriliyor. Bu da, kısa dönemli parlamento ve seçim hesaplarına yansısı, işçi sınıfının yerine başka kesimler geçirildiği için, bu kesimlere 'yönelmiş nişanların daha etkin bir araç olan seçimler ve parlamento mutlaklaştırıldı. İttifak sorununun kavranamaması, İttifak sorununun açısından büyük önem taşıyan parlamento ve seçimlerin de özünden koparıp çarpıtılmasına yol açtı.

SOSYALİSTLER VE BURJUVA PARTİLER

Türkiye İşçi Partisi, parlamento ve seçimler, bütün bu geçmişi ve güncel hataları göz önünde tutarak, seçimler ve parlamento biçimlerinden biri ve toplumu en geniş kesimlerine ulaşma aracı olarak değerlendirmiyor.

Sosyalistlerin seçim çalışmalarını elbette ki burjuva partilerinin seçim çalışmalarından nitelikli somut farklarla ayırır. En başta, sosyalistler, seçim döneminin geniş yığınlarını hızla politize ediyor bu dönem olarak değerlendirirler. Ve kitlelerin bilincellenmesi açısından önem taşıyan bu dönemdeki çalışmalar bir propaganda ve alıttayın aracı olacak şekilde sürdürürler. Bir grev, bir yürüyüş, bir miting nasîl sosyalistler için propaganda ve alıttayın ortamı oluşturur, seçim çalışmalarında sosyalistler tarafından bu yönüyle değerlendirilir. 'Burjuva partileri için kısa dönemli ve hesaplanırsız yönelim olan ve yalnızca buna yönelik olan seçim çalışmalarını, sosyalistler i için, somutlaşmış sosyalizmin uzunu dönemi ve 'kehic- mayatlarını oluşturur amaçtır.

Bu nedenle sosyalistler, seçim çalışmalarından alınan sonuçları yalnızca oy sayısına bağlamazlar. Oy sayısının çalışmalarını açısından tek başına belirleyici bir kistas olmasın, burjuva partileri için geçerlidir. Yine bu nedenle sosyalistlerin aldıkları oyların sitede açılan taşıdığı anlam, nicelikten daha önem taşıyabilir.

Seçim dönemi, ülkenin güncel ekonomik ve politik sorunlarının enine boyuna tartışıldığı, tartışmaların da ötesinde geniş yığınların bu sorunlara olan ilişkinin olağan önelimlerini ötesinde hızla yükseldiği dönemdir.

Sosyalistler, böyle dönemleri ellerindeki bütün olanakları kullanarak değerlendirilmekte zorundadırlar. 'Seçim- ödülü karşısında, ülkenin çeşitli sorunlarının bilinci düzeyine

çıkartılır, bu dönemde sosyalistler, bu sorunlara sosyalistçe bakış açısı, sorunların sosyalistçe çözümü için kitlelere anlatılmak için fırsat kaçırılmamalıdır. Burjuva partilerinin somut tutulan olanakları, sosyalizmin sesini yükseltmek için kullanma fırsatı, hiç bir şekilde küçümsenmez.

PARLAMENTODA MÜCADELE

İşçi sınıfının, iktidara müteflikleri ile birlikte geleceğine daha önce değinilmisti.

Parlamento, işçi sınıfının biliniçli - öncü kesimlerine kıyasla, işçi sınıfının politik açıdan geri kesimleri ve diğer emekçi kitleleri için, küçük burjuvazi için çok daha büyük bir önem ve anlam taşımaktadır. İşçi sınıfının biliniçli - öncü kesimlerine kıyasla, saydığımız bu kesimler, parlamentonun belirleyiciliğine, parlamentodan çıkan seslere, kısıcasına bir kurum olarak parlamentoya çok daha büyük bir önem verirler. Çünkü onlar işin ülkenin gidisini belirleyen asıl temel etkin sınıf mücadelesi olduğuna, parlamentonun iş bu sınıf mücadelesinin yansısı biçimlerini birer ortağınca anlamak çok daha güçtür. Bu kesimler, ülkenin içindeki politik, sosyal, ekonomik olayların her birini parlamentoya, oradan çıkan yasa-lar ve bağlama eğilimindedirler. Sınıf mücadelesinin bütün boyutları ile kavrayamadıkları için, bu boyutlardan birini, abartıma eğilimindedirler.

İşte parlamentonun sosyalistler tarafından sosyalistçe kullanılması, parlamentoya büyük önem veren bu kesimlere ulaşma, onlarla sınıf mücadelesinin boyutlarını anlatılabilmesi bakımından önemli bir araçtır.

Hiç kuşkusuz parlamentolar olanaklara sahip olmasalar da sosyalistler, politik örgütleri ve örgütlü eylemler aracılığıyla bu kesimlere yönelirler ve onlara sınıf mücadelesinin bütün boyutlarını kavratmaya çalışırlar. İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin esas çalışma alanı parlamento dışı, doğrudan kitleler içindedir. Ancak gerek sağlığı için olanaklar açısından, gerek söz konusu kesimleri büyük önem atfetmesi açısından, parlamento işi çalışması, her küçümsenmeyen bir önem taşır. Parlamento- olanakları hes hat ve koşulları yararlanmayı ihmal etmek, toplumu işçi sınıfı mücadelesinin yanında yer alabilecek geniş kesimlerini bir ölçüde boş bırakmak, burjuvazinin zayıfması çalıştırı şartnamalarını olme terk etmek olur.

Nadiren kesin görüldüğü görüldüğü, ne kadar 'halkı, işçi sınıfları kesimlerine örtülmeye çalışılsın çalışılsın, sosyalistler parlamentodan yararlanmasını reddeden görüşler, özünde, bilimsel sosyalizmin teorisi-ne ve pratiğine aykırı düşer görüşlerdir.

BURJUVA POLİTİKASINI AÇIĞA ÇIKARMA

Burada, yıllarca önce devrimci hareketin önderleri tarafından dil getirilen bir başka görüşe daha işaret etmekte yarar vardır.

Parlamentolar, burjuvazinin çeşitli siyasi partileri arasındaki ilişkileri, bağlarını en açık bir biçimde ortaya çıkıyor, görünüşteki çelişki ve düğmükliklerini temelinde, burjuva partisi ortamında gelen bir birliğin yattığını en açık biçiminde ortaya çıkıyor anlaşılar.

Örneğin Türkiye'de son günlerde, AP - CHP - MSP arasında dışarıya yansısız çekişme ve sürdürümün yanı sıra, bu partiler arasında ki beraberlik, AP - CHP beraberliği ile erken seçim konusunda, AP - MSP beraberliği ile de hükümeti karşı ve rilen genosuru öngörüsünde ortaya çıkmıştır. Burada, aralarında ki sürdürüm, rafama, burjuva partilerinin eylemlerini, temelde burjuvazinin belirlediği bütün açıklığı ile ortaya çıkmıştır, MG hükümeti ile bir erken seçim isteyen burjuvazinin bu isteği, burjuva partileri tarafından, 'hayret uyandıran- beraberliklerle yerine getirilmiştir.

DIKKAT EDİLECEK BAZI NOKTALAR

Sosyalist hareketin seçimlere, parlamentoya ve parlamento mücadeleyle ilişkin görüşlerini, en genel hatlarıyla bu şekilde özetleyebiliriz.

Parlamentonun sosyalistler tarafından en etkin bir biçimde kullanılması, çeşitli mücadele biçimleri, çeşitli eylem biçimleri arasında parlamentonun yerinin doğru saptanması ile mümkündür. Örneğin burjuvazi tarafından gerçekleştirilen görüş ve nedenler ışığında, sosyalistler, parlamentoların sonuna kadar yararlanılacak birlikte, parlamento dışı mücadele yöntemlerine kıyaslandığında, parlamentolar mücadelede olanaklarını daha anlamlı ve kuslu olduğuna bilirler. Çünkü kapitalist toplumlarda parlamentolar son tabiihede burjuvazinin egemenliği sürdürme araçlarıdır. Ve parlamentonun işlevleri, burjuvazinin terhis ve ehlileştirme çok büyük ölçüde belirler. Bu belirleyicilik, sosyalistlerin parlamentodan yararlanma olanaklarını da bir ölçüde kısıtlar. Oysa, parlamento dışı eylemler ve alanlar, burjuvazinin belirleyiciliğiyle etkisiz çok daha sınırlıdır. Bu sınırlıktan hareketle, sosyalist hareket, parlamentoda, parlamento i içinde olduğundan çok daha güçlüdür ve esas görevi de işçi sınıfı ve emekçi kitleleri içinde örgütlenmek ve çalışmaktır.

Bu gerekçeler ışığında, sosyalistler, parlamentoları mücadele olanaklarını küçümsenemeye birlikte, bu olanakları abartmazlar da. Örneğin parlamentolar için bir eylem, miş ya da başarının sağlayamayacağı; bu da olanakları parlamento dışı eylemlerle sağlanabilecektir, sosyalistler 'nerseyin parlamentodan yararlanmasını reddeden görüşleri, özünde, bilimsel sosyalizmin teorisi-ne ve pratiğine aykırı düşer görüşlerdir.

Bilimsel sosyalizmin temel ilkelere, Türkiye'de sosyalist hareketin geçirdiği deneyim, seçimler ve parlamento konusunda gerekli dersleri çıkarmaya olanak tanımaz. Bütün bunların ışığında, sosyalist hareket, parlamentoya ve seçimlere, geçmiş kat kat aşan bir nitelikte değerlendirecektir.

Izmir il örgütünün basına açıklaması

Izmir'de faşist terör ve cinayetlerin artması ile ilgili olarak İl Sekreteri Ahmet Nalbantoğlu, 2 Nisan 1977'de Basına bir demeç vermiştir.

Erken seçim olasılığının gittikçe güçlendiği bir sırada ülkemin genelinde ve İzmir'de faşist terör giderek dozunu arttırmaktadır. Olaylar bir düğmeye basılmıştır. Bu nedenle seçimler yapılmamıştır. Bu nedenle seçimler yapılmamıştır. Bu nedenle seçimler yapılmamıştır.

Saldırı ve cinayetlerde faşist komando-ların rolü tartışılmazdır. Cinayetlerin de-ğildir. Emperyalist güçlerin ve CIA'nın bütün bir kışkırtılıklarında yitirdikleri yönlendirici ve yönetici güç olduklarını ileri sürmek için yeterli kanıt bulunmamaktadır.

28 nci kuruluş yıldönümünü kutlamaya hazırlanan DİSK'e bağlı Latif Ş Sendikası'nın afişlerini asan bir genç Sümerbank Basma Fabrikası önünde beyaz bir Murat arabadan açılan ateşle öldürülmüştür. Neresinden bakılırsa bakılırsa, sunu günlerde işçi sıkça görülen faşist bir siyasi cinayet sözs konusudur.

Izmirde gün geçtikçe dozu arttırılan faşist saldırı ve cinayetlerin nası başladığı, nereden kaynaklandığı kamu oymuna bilinmemektedir. İstendiği anda faşist saldırıların yapılmasını mümkündür. Ancak ken-dilerinin güvencilik kuvvetlerinin yarımcısı olan edellerin, bir avuç İktidarda olanların kim tarafından yakalancasına sorusu zih-nilerde süreklî yer işgal etmektedir.

Olaylar karşısında serinkanıhlığı koru-mak gerekmektedir. Faşist güçler bir kar-gaşa ortamı yaratmak ve kendi yarıttıkları bir ortama ilerliciler, demokratlar, sosyalistleri yine kendi seçtikleri silahlarla mü-cadele zorunda bırakmaya çalışmaktadır.

Bir bütün olarak tüm demokratik hak ve özgürlükler tehdit altındadır. Bugün için temel görev, var olan demokratik haklara en çokta dayar gücümüzde sahip olmaktır. Bu görevin başarılmasını geliştirmesinin temel kavolu tüm demokradsian yasa güçle-ri ile geniş birlikteliginin oluşturmaktan geçmektedir.

Yolda atılacak ilk adım, kuruluğu günden buyana emekçi halkımıza kan ve gözyaşından başka birşey getirmemiş olan MC'nin dürbölerek yerine AP'ize ve MHP siz bir hükümet kurulmasını sağlamaktır. MC'nin yerine kurulacak yeni hükümet faşist cinayetleri tek ele alarak sorumlu-larını ve bu olaylarda ihmali bulunanları yargı organları önüne çıkarmaya mutlaka taahhüt etmelidir.

Telaş, panîh ve karamsarlığa kapıl-mak için bir neden yoktur. Türkiye'de de-mokrasiden yana olanların gücü faşistleri tükürülecek boğmaya yetecek düzeydedir. 2 Nisan 1977

Giresun il Örgütünün Bildirisi

Cevrede ilgili karılanan 1. Büyük Kongre kararlarını içeren -İŞÇİ - KÖYLÜ - ÖĞRETİMEN - MEMUR - GENÇLİK ve TÜM HALKİMİZA- başlıklı Giresun il Örgütü'nün Bildirisi 14.3.1977 tarihinde Giresun'da, 13.3.1977 tarihinde Balıkesir, 16.3.1977 tarihinde Keşap, 17.3.1977 tarihinde Piraziz (Bu-lanca'a bağlı bucak), 21.3.1977 tarihinde Espiye'de partiller tarafından dağıtılmıştır.

Bildirinin Giresun'da dağıtım sırasında arkadaşlarımız bir kısmın polis tarafından engellenmek istenmiş, ayrı ayrı bölgelerde görevli ilk arkadaşlarımız ellerinden bir mik-tar bildiri zorla alınmış, İZİNSİZ olarak İl Merkezine girilerek aranarak ve bildiri/leri emekçi il konmak istenerek ANAYASA SU-ÇU İHLİNMİŞTİR.

Giresun il Örgütü'nün -İŞÇİ - KÖYLÜ - ÖĞRETİMEN - MEMUR - GENÇLİK ve TÜM HALKİMİZA- başlıklı bildirisi aşağıdadır. -Silahlı ve silahlız saldırıların, faili meçhul cinayetlerin, Faşizan transımların sosa emmesi, kan güvenliğinin sağlanması i-çin MİLLİYETÇİ CEPHE İktidarının düşürülmesini acil görev olduğuna bilen ve bu nedenle AP ile MHP'nin dışında bir SEÇİM HÜKÜMETİ öneren PARTİMİZ ;

Ülkemizin içinde bulunduğu şartlar gereği, Demokrasi mücadelesinde atılacak ileri adımların, İŞÇİLER, EMEKÇİ KİTİLELER ile tüm İLERİCİ ve YURTSEVERLERİN mü-cadesesinin birliğinin önemi göç önüne a-larak, Politik Demokrasiyi yasa güçlerini en geniş BİRLİKTELİĞİNİ sağlamak amacındadır.

Bu nedenle, -İstanbul'da toplanan 1. Büyük Kongre-mizin aldığı kararlarında bazıların HALKİ-MİZA DUYURUYORUZ ;

- MHP'nin, Ülkü Ocaklarının, Komando-ların, İç ve Dış Destekleri ve PARA KAY-NAKLARI araştırılıp, açığa çıkarılmalı, haklarında kanuni kovuşturma açılmalıdır. - Devlet Kadrolarının ve EĞİTİM KU-RUMLARININ Faşistleştirilmesine son ve-rilmeli, Milliyetçi Cephe döneminde yapılan atamalar, işçilerin kadrolar memur ve öğ-retmen kıyımaları gözden geçirilmeli, kıyım ve haksızlığa uğramas önlenmelidir. - Devlet Daire ve Kurumlarında çalış-anların, tüm çalışanlarla birlikte SENDİ-KALASMA, TOPLU SÖZLEŞME ve GREV hakları tanınmalı ve kendilerine SİYASİ PARTİLERE ÜYE OLMAMA çağrısı sağlanma-lıdır.

- OYAK ve MEYAK tasfiye edilmeli, İYAK'tan vazgeçilmelidir.

- Var olan KOOPERATİFLER, yörede-ki nüfuzu aile ve kişilerin kontrolünden kurtarılıp, iş yapmaları ve işleyişleri DEMOK-RATİKLEŞTİRİLMELİDİR.

- Banka kredi fonları üzerinde etkin kontrol ve denetim sağlanarak, KREDİ DA-ĞILIMI YOKSUL VE ORTA KÖYLÜLER LE-HİNE, yeniden düzenlenmeli, her ne nam altında olursa olsun, soruşturma TEFEHİLİKTE KULLANILAN ve milyarlar bulan KREDİ-LER mutlaka kesilmelidir.

- Çalışanların işten çıkarılmaları veya diğer nedenlerle işsiz kaldıkları hallerde bir güvencesi sahip olabilmeleri için İŞSİZLİK SİGORTASI KANUNU acile olarak çıkarıl-malıdır.

GENEL GREV ve SİYASİ GREV hakkı tanınmalıdır.

- ASKERLİK HİZMET SÜRESİ KISAL-TILMALIDIR.

- Askeri birlikler, işçilerin, köylülerin ve GENÇLİĞİN Demokratik - Ekonomik hak ve özgürlüklerini iş verdikleri mücadeleye BASTIRMAKLA KULLANILMAMALIDIR.

VE TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ 1. BÜYÜK KONGRESİ.

MİLLİ BAĞIMSIZLIĞIN ve ÜLKEMİZİN DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİNİN GEREK-LERİ AÇISINDAN HAREKETLE, PARTİMİZİN KOYDUĞU HEDEFLER VE BUNLARA İLİŞKİN GÖRÜŞ ve ÇÖZÜM TEKLİFLERİ ÇERÇEVESİ İÇİNDE ORTAK BİR SİYASAL PROGRAM ÜZERİNDE ANLAŞILARAK EM-PERYALİZME VE FAŞİZME KARŞI GÜÇ VE İŞBİRLİĞİ YAPMAK ÜZERE CHP'YE CAĞ-RIDA BULUNUR...

Seçimlerin yaklaştığı bu dönemde BÖ-LÜNMEYİ ÖNLEMENİN ve BİRLİKTELİĞİ SAĞLAMANIN SOMUTLUĞU ile hareket e-den TIP'ın ve CHP' ne yaptığını ve TA-HRİKİ VE ÖNEMLİ CAĞRISINI TÜM HAL-KİMİZA DUYURURUZ.

T.P.P. Giresun il Örgütü

Düzeltilme
Çark Başak'ın 28. sayısında yayınlanan -Burjuvazi, adlı Simit ve Cumhuriyet Halk Partisi- adlı yazıda bazı dizgi yanlışları vardır.

Sayfa 4. Sütun 3'de 1. paragrafın sonundaki -CHP, burjuvazinin işçi sınıfına karşı izlediği her iki tavır da, bas-kıncı tavır da, bir dönemden ötekine de-ğişen açıklıklarla da olsa izleyen, bu tavrınla destekleyen bir Parti olmuş-tur.- Cümlesinin doğrusu: -CHP, burjuvazinin işçi sınıfına karşı izlediği her iki tavır da, basıncı tavır da, sap-tırıcı tavır da, bir dönemden ötekine değişen açıklıklarla da olsa izleyen, bu tavrınla destekleyen bir parti olmuş-tur.- olmalıdır.

Yine 4. sayfanın 3. sütunun sonun-daki cümledeki, -partinin politikası-na egemen İdeoloji bakımından- söz-cüklerinin ardından -yerel ve merkez yöneticilerinin büyük bölümünün a-şifasız konuların bakımından- sözcük-leri gelmesi gerekiyordu.

Yazının son paragrafının son sa-birlerinde yer alan ve -Bu dayanışma-dıye başlayan cümlelerin aslı şöyleydi-r: -Bu dayanışma ve işbirliği fabrikalar-da ilericiler, demokrat işçilerin dayanış-ma ve birliği, köylerde bu niteliklerde köy emekçilerinin dayanışma ve birli-ği, tüm emekçiler, demokrat güçler a-rasında sağlanacak dayanışma ve bir-lik temeli üzerinde yürülebilmelidir.-

Düzeltiler, özür dileriz.

Seçimler ve Sosyalist Propaganda

Erken seçim kararının alındığı gündeyi beri Türkiye radyo ve televizyonunda ye-ni ve gur bir ses duyulmaya başlandı. Se-kiç yıldır ilk kez işçi sınıfının örgütü mü-cadesesinin sesi Türkiye'nin bütün köşeler-i ne yayıldı. Evidinde hiç olmayan ufak bir transistör radyosu olan her işçi işçi ve köylüye ulaşan bu gur sesin duyulması ko-yulağı olmalı. Başmızışık, demokrasî, sosyal-izm mücadelesinin önüne konan engellerin bir bölümü bu alanda da kendisini göster-di. Ama engellerin tümü asılarak Türkiye radyo ve televizyonunda işçi sınıfı, sosyal-izm, kavramların yanında yurt ve dün-ya sorunlarına ilişkin işçisi gerçeklerini iş-çi sınıfının politik örgütünün dilinden açıklan-ması sağlandı.

Türkiye İşçi Partisi kuruluğundan beri etkisini giderek arttıran bu örgütü güç se-şen, seçimi dönemi dolayısıyla etki sınırları genişletiyor, etkileme araçlarını arttırı-yor. Sadece radyo ve televizyon aracılığıyla değil, aynı zamanda bildiri, afiş, gazete, dernek, açık ve kapalı toplantılarla bir ola-naklı ortam arttırıyor. Böylelikle seçimler i-çin bir propaganda aracı olma potansiyelini ta-şıyor. Kapitalist propaganda karşı sosyal-ist propaganda, kapitalizmin propagandan-ıya karşılıklı sosyalizmin propagandasını ya-pılması olanakları ve bütün bunların etkilere-ri seçim döneminde daha fazla arttırıyor. Bilindiği gibi, emperyalizm ve emperyal-izmle bütünleşmiş sosyalizm egemen-liğine, işçi sınıfı ve emekçi kesimler üzerin-deki baskı ve sömürsüzün devam ettirebil-mek için her türlü yonteme başvurur. A-dam öldürdüm, kitleleri katladım, işken-ten kitap yakmaya kadar her türlü yön-telemi basvurdum. Bu yöntemlerden birisi, et-ki olan birisi de kapitalist propagandadır.

Faşist propaganda ile bütünleşmiş olan ka-pitalist propaganda için sosyalizm yavaş-başlı paralar harcar. Bu alanda büyük yatırımlar yapar. Devletin bütün imkânlarını kullanarak ilkökul düzeyinde üniversite düzeyine kadar, dergi, gazete, bro-jürler, radyo, televizyon, sinema aracılı-ğıyla faşist bir kitle aban yaratmaya (ka-pitalizmi sempatik göstermeye) çalışarak faşist ve kapitalist propaganda yapar. Mat-bacılıktaki ve basımıcılıktaki getisme ile, elektronik ve diğer teknik dallardaki ge-tişme ile kapitalist propagandanın etkinli-ğini arttırmak için işçi sınıfının ve emek-çi kitlelerin kurtuluşunu engellemek ve e-rtilemek için önemli olmaktadır.

Kapitalist propagandanın yürüttüğü iki yön vardır. Birincisi, kapitalizmin propa-gandası yapar. Kapitalizmin yarattığı -bü-yük- ölkelerin yavaş yavaş gelişen niteliğindeki bilimsel ve teknik zöcö-nün propagandasını yapar. İkinci söcö-bünler, üray adamlarının gözde tati yerle-rinin propagandasını, bir arafaç, ülkesi o-mak için sosyalizmin propagandasını yapar. İkincisinde ise sosyalizmin gücünü inkâr e-tmeyi, anti -komünist propaganda he dün-

ya sosyalist sistemi ve dolayısıyla öntar gibi düşünen bilimsel sosyalist partileri kü-çük düşürmeye hedefler. Kapitalist propa-ganda, kapitalizmin propagandası ve anti -komünist propaganda yolunda ilerlerken her türlü yonteme başvurur. Öncelikle nes-el (objektif) olmaz. Sadece özneldir (süb-jektif). Yani gerçekçe değildir. Bir takım konuları abartırken, bir takım konuları gizler. Yani gereksiz tahriir eder veya yitirir. Kapitalizmin niteliklerinden söz ederken, anti -komünist propagandanın abartarak, kapitalizmin bunalmalarını, cinayetlerini ve sosyalizmin başarılarını giz-leyerek veya sosyalizmi yereken yalan içad ederek gerçeklere dayanmaz. Gerçeklere dayanmadığı için de kapitalist propaganda ilna emmeye değil, kandırmaya dayanır.

Emperyalizmin ve büyük sermayenin devletin bütün imkânlarını da kullanarak sürdürdüğü kapitalist propaganda de-şim döneminde yoğunluğu artarak devam eder. Burjuvazinin bütün partileri dört bir koldan seçim döneminin daha da arttırdığı radyo, televizyon, miting, açık hava toplantı, afişleme olanaklarıyla kapitalist propa-ganda ilerletmektedir. Toplumun tüm ke-simlerini kızdiren sorunları gizleyerek ve de-ğıştiren kapitalist bir topluma ger-çekleşmesi mümkün olmayan vaatlerde bulunmaya devam eder. Bu yölla işçi ve emekçi kesimlerin gözlerini boyamada. on-lara umut vermede belli ölçüde başarılı da-olurlar.

Kapitalist propagandanın genel olarak her zaman ve özellikle de seçim döneminde yaratıldığı sosyalist partinin örgütlediği ve programladığı sosyalist propagandadır. Sosyalist propagandanın özde de kapitalizmin ser-çeliklerini, bunalmalarını, cinayetlerini se-ğilemek, giderek sosyal gerçekçe işçi so-sializmine ve emekçi kitlelere açıklamak ve so-syalizmin bilimde, teknolojiye her alanda ve her ülkede başarılı aktararak sosyal-izmin gücünü ve geçerliliğini kitlelere ile-tmektedir. Bu şekilde, kapitalizmin söcömsüz-lüğünü anlatan ve anti -komünist propa-gandanın yarattığı etkileri dağıtan sosyalist propagandanın da tüm olanakları gereklendi-rerek yapılmaktadır. Ancak tüm olanakları değerlendirmek, kapitalist propagandanın basvurduğu tüm yöntemlere başvurmak bir-tenem farklıdır. Bilimsel sosyalist parti-lerin programladığı ve örgütlediği sosyalist propaganda, gerçeklere dayanır. Kapitalist propagandanın gibi gerçeklere gizlemeye, de-ğış-tirmeye dayanmaz. Sosyalist propagandanın gerçeklere dayandığı için de kitleleri ilna emeyi hedefler, kapitalist propaganda gibi kandırmaya değil, ilna emeyi temel edici işçi için ve gerçeklere dayanarak ilna edici olduğu için de sosyalist propagandanın et-ki alanı giderek artar. Kapitalist propagan-danın ise etki alanı azalır. Etki alanı her geçen gün artan sosyalist propagandanın etkinliğini arttırmasının bir konusu da örgüt-

lülü ve belli bir programa dayalı olmalıdır. Sosyalist propagandanın dayandığı de-ğel anlayışta etki alanının artması doğal olarak birlikte. Bu sürecin hızlanmasını engelleyen birtakım söcödenler vardır. Bu ne-denlerin başında, propagandanın araçlarını büyük bir ölçüde tazyik, televizyon, ra-dyo, yüksek tahlil; gazete, dergilerin bü-yük sermayenin ve dolayısıyla pnun parti-lerinin elinde olması, bilimsel sosyalist par-tilerin bu ölçüde olanaklara sahip olma-masıdır.

Örneğin Türkiye'de son yıllarda, seçi-mi dönemi dışında radyo ve televizyon TIP'a hiç yer vermemiş, ama her gün diğer par-tilerin türüne yer vermiştir. Türkiye'nin hemen her köşesine ulaşabilen bu yazın kitle haberleşme araçları TIP'ne kapalıdır. Diğer taraftan basma, hatla iletisi basının ö-nemli bir bölümü de çoğunlukla burjuva partilerine ve kapitalist propagandaya açı-kır. Sosyalist propagandaya ve bu arada TIP'ne kapalıdır. Seçim döneminde kadar, TIP sadece radyo, gücü ve olanakları ölçü-sünde sosyalist propagandaya yapılabilm-i, Gerçi bu düzeyde de olsa yarıncı afişleme, bildiri, kitle toplantıları, çeşitli yayınlar ve broşürlerle sosyalist propaganda etkili ol-muştur. Ama radyo, televizyon ve burjuva basınının barajını aşamamanın getirdiği ö-nemli bir eksiklik vardır.

İste seçimlerin sosyalist propaganda ba-kımından önemi bu noktada ortaya çı-kmaktadır. Seçime katılmakta burjuvazinin barajı bir ölçüde aşmakta, hiç olmazsa rad-yo ve televizyon sosyalist propaganda için kullanılmaktadır. Diğer yandan yerel ö-gütler aracılığıyla kahve toplantıları, açık ve kapalı toplantılar, devletin seçim döl-ayısıyla her parti için hazırladığı miting a-lanları sosyalist propaganda için yararlı bi-rlere ortam olmaktadır. Görce daha rahat bildiri dağıtma, afiş yapıştırma, devletin a-fişleme için her partiyi çeşitli yerleri ayır-ması olanakların diğer bir boyutudur.

Sosyalist propagandanın, bilimsel so-syalist parti tarafından seçim ortamı ne-deylemleri daha yoğun ve daha etkin biçim-de yapılabilmesi son derece önemlidir. Bu önemli aracı kullanılmaması önemek iş-çisi yine birtakım anti -demokratik sürile-malar getirilmiş, seçime katılma hakkı gibi oldukça zorlu bir koşu konulmuştur. Tür-kiye somutunda bu engel sadece Türkiye İşçi Partisi aşabilmiş ve sosyalist propagan-da görevini öcölenmiştir.

İşçi sınıfının bağımsız politikasını se-venmak, bağımsızlık -demokrasi - sosyal-izm mücadelesinin boyutlarını anlatmak, işçi sınıfı ve tüm emekçi kesimlerin kurtu-luş yolunun sosyalizme olduğunu anlat-mak, bütün bunları ilkininç ve toplumun tüm kesimlerinin, işçi -köylü - teknik ele-man - öğretmen - memur - öğrenci ve diğer emekçi kesimlerin somut sorunları ile bağ-dastırmak ve bu bütünleşik ilna edici bir dille kullanılarak anlatmak sosyal propa-gandanın gereğidir. Türkiye İşçi Partisi bu işi üyeleri bu gerekliliğin bilincinde olarak e-ğitimci, demokrasî, sosyalizm için sosya-list propagandayı her yerde ve her zama-ç yapacaktır. Ve TIP sosyalist propagan-danın bir parçası olarak, seçimlerden sonra toplumun bütün kesimlerinde ve şurmas-ında olduğu gibi parlamentoda da işçi si-nasının sesini duyurmaya devam edecektir.

Güney Afrika'da Ulusal Kurtuluş Mücadeleleri ve Sosyalist Perspektif

Günümüzde, Afrika'daki ulusal kurtuluş hareketleri yeni bir nömece ulaşmış bulunuyor. Yıllar boyu kölelik boyunduruğuna taşınmış olan Afrika halkları ulusal bağımsızlıklarını gerçekleştirdikten sonra, ona kopmaz bir şekilde bağlı olan toplumsal ve ekonomik bağımsızlık yolunda ıleri adımlar atarak çağımızın kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı olduğu yolundaki tarihsel gerçeği bir kez daha doğruluyorlar.

Afrika'daki bağımsızlık hareketleri II. Dünya Savaşı'nda faşizmin yeniliye uğratılmasından sonra gitgide yoğunlaşarak 1960'larda tepe noktasına ulaştı. 1960'lar aynı zamanda Afrika'nın güneyindeki ulusal bağımsızlık hareketlerinin birbiri ardından gelen zaferlerini simgeler. Bugün güney Afrika'daki ülkelerin hemen hepsinde halklar gelecekları üzerinde söz sahibidirler. Buna rağmen Rodezya (Zimbabve), Namibya ve Güney Afrika halkları henüz bağımsızlık ve sömürücü zincirini kıramamışlardır. Bu durum bölgedeki tüm ıleri ülkeleri olduğu gibi dünyada demokrasi ve sosyalizmden yana güçleri de ciddi biçimde kaygılandırılmaktadır.

İrkiç ve faşist Ian Smith rejiminin Rodezya halkı ve emekçileri üzerinde uyguladığı baskılar emperyalistlerin tüm çabalarına karşın dünya ıleri kamuoyunda açık olarak bilinmekte. Rodezya bir İngiliz sömürgeci olmakla birlikte beyaz azınlığın yasal olmayan ve tek tarafı bir kararlar ıleri ettiği bir cumhuriyet-görüntüsünü taşıyor. Başta İngiltere olmak üzere tüm emperyalist güçler bağımsızlık yolunda mücadele veren Yurtsever Cephe'nin kararlı mücadelesini biliyorlar. Bu yüzden de Rodezya'nın bağımsızlığını erteleyebilmek için Smith rejimiyie Yurtsever Cephe'nin barışçı yoldan anlaşmasına taraftar gözükmüyorlar. Cenevre Konferansı bu amaçla başlatıldı. Görüşmeler İngiltere'nin ıleyacı, baskıcı Smith rejiminin de uzlaşmaz tutumu sonucu her geçen gün çıkmaza sürükleniyordu. Konferans, hiçbir sonuç alınmadan başladığı gibi bitti. Smith ve yandaşlarının barıştan yana olmaları açıkça ortaya çıkmıştı. Zimbabve halkının mücadelesi bundan böyle silahlı olarak sürecekti. Yurtsever Cephe aslında iki örgütten oluşuyordu. Zimbabve Afrika Halkı Birliğı (ZAPU) ve Zimbabve Afrika Ulusal Birliğı (ZANU). Bu iki örgütün birlikte sürdürdüğü mücadeleyi engelleyebilmek için emperyalistlerin yaptıkları bunlarla da bilmiyordu. ABD'li ve İngiliz emperyalistler, Afrika'daki ortak çıkarlarını savunarak, Rodezya'da Smith ve Güney Afrika'da Vorster rejimlerinin devamını sağlayabilmek için daha sinicse yöntemlere de başvuruyorlar. Bunlar arasında, Rodezya halkının bağımsızlık mücadelesini Abel Muzorewa ve Sithole gibi sahte liderlerle engellemeye çalışılmaktan, Güney Afrika halkını

yıllardır ezen faşist Vorster'i Rodezya sorununda arabulucu olarak göstermeye dek varan niceleri sayılabilir.

Güney Afrika halkları yeni sömürgeciğe karşı verdikleri mücadelede yalnız değiller. Önce bölgeledeki tüm ıleri Afrika devletleri Rodezya'da mücadele veren Yurtsever Cephe, Namibya'da Güney Batı Afrika Halkı Örgütü (SWAPO) ve Güney Afrika Cumhuriyeti'nde Afrika Ulusal Konseyi'ne (ANC) etkin biçimde destek oluyolar. Sovyetler Birliğı Komünist Partisi Merkez Komitesi Politik Büro üyesi ve Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı Nikolay Podgorni'nin bölge ülkelerine son olarak yaptığı gezi, güney Afrika'da ırkiç beyaz azınlık rejimlerine karşı verilen mücadelede yeni bir aşamayı belirliyordu.

Podgorni, gezi süresince Tanzanya, Mozambik, Zambiya ve Somali'ye uğramış bu arada güney Afrika'daki kurtuluş hareketleri liderleriyle görüşmüştür. Podgorni'nin Zambiya ve Mozambik'e yaptığı geziler diğerlerine göre özel bir önem taşıyor.

Mozambik ıleri bir Portekiz sömürgeci. 10 yıl süren bağımsızlık savaşı 1975'de Mozambik Kurtuluş Cephesi (Frelimo)'nin zaferiyie sonuçlandı. Frelimo'nun bu yıl yapılan III. Kongresi'nde ülkede marksist-leninist ıleleri benimseyen bir işçi sınıfı partisinin kurulması karar altına alındı. Frelimo adını taşıyacak bu yeni partinin programının temel perspektifi sosyalist toplulu kurulmasıdır. Böylece Mozambik Halk Cumhuriyeti ulusal bağımsızlığına kavuştuktan kısa bir süre sonra sosyalizm yoluna girmiş olmaktadır.

Zambiya da yine aynı bölgede 1964'de bağımsızlığına kavuşan bir ülke. Bağımsızlıktan bu yana başkan Kenneth Kaunda'nın liderliğinde ülkede önemli toplumsal ve ekonomik reformlar gerçekleştirildi. Zambiya güney Afrika'daki bağımsızlık savaçlarına toprakları açmıştır. Podgorni Zambiya'ya ziyareti sırasında Yurtsever Cephe liderleri Nkomo ve Mugabe, SWAPO lideri Sam Nujomo ve ANC başkanı Oliver Tambo ile de görüşmüş. Görüşmeler sonucu yayınlanan ortak bildiride bölgede istikrar ve barışın ancak apartheid ıleri ayırımı politikasına son verilip siyah çoğunluk rejimlerine geçilmesiyle kurulabileceği belirtilmiştir.

Podgorni'nin gezisinin sürdüğü günlerde Küba devlet başkanı Fidel Castro da Afrika'ya bir gezi yapmıştır. Castro, Angola'nın başkenti Luanda'da güney Afrika'lı bağımsızlık hareketleri liderleriyle görüşmüştür. İld sosyalist ıle yetkillilerinin Afrika'da yaptıkları temaslar emperyalist ılele baskınlardan tepkiyle karşılımları ve dünya kamuoyuna, Sovyetler Birliğı ve Küba'nın yayılmacı politikalarının kamü olarak sunulmasına çalışılmıştır. Gerçekte ise Castro

ve Podgorni'nin gezileri yeni sömürgecilik, emperyalizm ve ırkiç rejimlere karşı mücadele veren Afrika halklarıyla sosyalist ılele arasında, karşılıklı eşitlik ilkesine dayalı, kardeşçe dayanışmanın somut bir ifadesi olmuştur.

Afrika halklarının mücadelesini tüm çabalarına karşın durduramayacaklarını gören emperyalist mirhaklar yenilmişlerin çaresizliği içinde alçağa cinayetlerden medet ummaktadırlar. Kongo Brazzaville Halk Cumhuriyeti devlet başkanı ve Kongo Emek Partisi Merkez Komitesi sekreteri Marien Nguabi mart ayında emperyalist ajanlar tarafından katledildi. Bu olay özgürlük düşmanlarının bağımsızlıktan yana güçlere karşı giriştikleri eylemlerde ne derece etkili olabileceklerini göstermiştir. Ancak onların çüreti Kongo emekçilerinin ulusal bağımsızlık ve sosyalizm yolundaki çevirmeye yetmeyecektir.

Afrika halklarının mücadelesini tüm çabalarına karşın durduramayacaklarını gören emperyalist mirhaklar yenilmişlerin çaresizliği içinde alçağa cinayetlerden medet ummaktadırlar. Kongo Brazzaville Halk Cumhuriyeti devlet başkanı ve Kongo Emek Partisi Merkez Komitesi sekreteri Marien Nguabi mart ayında emperyalist ajanlar tarafından katledildi. Bu olay özgürlük düşmanlarının bağımsızlıktan yana güçlere karşı giriştikleri eylemlerde ne derece etkili olabileceklerini göstermiştir. Ancak onların çüreti Kongo emekçilerinin ulusal bağımsızlık ve sosyalizm yolundaki çevirmeye yetmeyecektir.

Zaire de Afrika kıtasının güneyinde yer alan bir ıle. 1960'da ulusal bağımsızlığı biçimsel olarak elde etmiş olmasına rağmen henüz gerçek anlamda bağımsız olduğu söylenemez. Emperyalistler Zaire'de egemenliklerini kullandıkları yana yöneticiler aracılığıyla sürdürüyorlar. Zaire'nin çaba (teski adıyla Katanga) eyaleti madensel zenginlik açısından dünyada önde gelen bölgelerden biridir. Dünyada bakır üretimi açısından altıncı sırada bulunan eski Belçika Kongo savaşı sanayisinin bu çok zengin hammaddesinden dolayı emperyalizmin gözünü üzerinde ayıramadığı bir ıle. Bölgeye yalnızca Amerikan şirketlerinin yaptığı yatırımlar 1 milyar dolar tutarında. 1965'de yapılan bir darbeyie ılektüda gelen Mobutu yeni getirdiği yasaları ufulararası tekelere Şaba'ya girişini kolaylaştırdı.

Geçtiğimiz günlerde Şaba eyaletinde Kongo Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin önderliğinde bir ayaklanma başladı. Ayaklanmanın hemen artesinde Zaire devlet başkanı Mobutu Angola ve Küba'lı sağdıklarımları topraklarına girdiği yolunda açıklamalarda bulunmuştu başlandı. Daha bir saldırının var olup olmadığını doğrulanmadan Beyaz Saray yönetimi Zaire'ye 2 milyonu dolar tutarında savaş malzemesi vereceğini bildirdi. Anlaşılan önder ki, Şaba'da başlayan ayaklanmanın bölgedeki yatırımlarını tehlikeye düşüreceğini gören emperyalist güçler yabancı güçlerin müdahalesi'ne bahanesini kullanarak Zaire'nin işlerine müdahale edeceklerdir. Daha şimdiden Fransa ve eski efendi Belçika Şas aracılığıyla askeri yardıma başladılar. Bu olaylar emperyalizmin ufulararası hukuk kurallarını dünya kamuoyuna göstermektedir.

«Devamı 5. sayıdadır»